

[Wilhelm]

sant at kigge på. Der er lønnen, der er beskæftigelsen, der er den totale samfundsøkonomi, og der er investeringerne som nogle af de vigtigste. Når vi ser på løn- og andre indkomster, er det klart, hvad det er, der er sket. Indkomststatistikken for nylig har jo vist, at mens f.eks. privat praktiserende advokater i gennemsnit har haft en merindkomst i de seneste år, som sætter dem i stand til alene på merindkomsten at ansætte deres egen frisørmester, er reallønnen sænket for lønmodtagerne. Det er lidt forskelligt for de forskellige grupper, men samlet for hele aftaleområdet mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening har LO-Bladet for nylig oplyst, at det drejer sig om ikke mindre end minus 3,9 pct. for denne samlede gruppe for de sidste 3 år.

Beskæftigelsen. Ja, vi kender jo godt tallet, over 200.000, og vi kender også finansministerens og andres ustandselige henvisninger til, at i virkeligheden er der jo flere i arbejde, end der var før krisen. Ikke fordi jeg synes, det er nogen undskyldning. Det hjælper ikke ret meget for de over 200.000, at der måske er flere i arbejde, end der var før krisen. Men dertil kommer, at det ikke er rigtigt. Det er gang på gang påvist i opgørelserne, at der ikke er flere job i dag, end der var før krisen, og allermest åbenbart er det naturligvis inden for industrien, hvor de seneste tal, som vi fik forleden dag i handelsministeriets månedsrapport til politisk-økonomisk udvalg, siger, at i første halvår 1974 var der 425.000 job i industrien og i første halvår 1978 var der 365.000 job i industrien, en nedgang på 60.000 job eller 14 pct. Dertil kommer, at arbejdsløshedsstatistikkerne efterhånden er noget fortegnet af f.eks. efterlønsordninger osv.

Med hensyn til den totale samfundsøkonomi er det specielt betalingsbalancen, man hæfter sig ved, og dér er der samtidig sket en vis forbedring, men jeg synes, det skal nævnes, at denne forbedring er der ikke nogen som helst grund til at tro skyldes den såkaldte indkomspolitik. Alene sådan noget som energiprisernes fald kan mere end redegøre for forbedringen af betalingsbalancen. Danmark har i dag overskud i samhandelen med olielandene. Medens man for 4 år siden havde et underskud på 4 mia kr. på årsbasis i samhandelen med olielandene, havde man i 1978 et overskud i samhandelen med disse lande på 0,7 mia kr., og det skyldes jo ho-

vedsagelig, at råvarepriserne som sædvanlig i kamp mod u-landene faktisk er raslet ned i disse 4 år siden 1974. Det er rigtigt, at der også er sket en forøgelse af eksporten, det er de 2 mia kr., men de 2,5 mia kr. nedad er en direkte nedgang i importudgifterne til energindkøb hos olielandene.

Hvis vi så ser på udsigterne ud fra denne status. Lønnen. Ja, her har vi set hensigterne, og det er ikke svært at gætte om virkningerne, hvis man gjorde det, som regeringen lægger op til, og som man lægger op til i det berygtede notat. Beskæftigelsen. Der er ingen udsigt til, at den bedres, man kan snyde lidt på vægten med en efterlønsordning og noget svindel med statistikken og den slags ting, men den egentlige beskæftigelse er der ingen udsigt til bedres. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at gøre en bemærkning til regeringen og ikke mindst den socialdemokratiske del. Den fremlagde en såkaldt beskæftigelsesplan II i sommeren 1977 og sagde, at den gav 40.000 job på årsbasis. Vi har aldrig troet på det, vi mener, det var vildt overdrevet, men det var, hvad de sagde. Den udløber til sommer. Hvis man har troet på denne beskæftigelsesplan IIs virkning med 40.000 job, hvad regner regeringen så med sker til sommer, ikke på én dag, men hen over halvåret? Da forsvinder jo de påståede 40.000 job. Det var ganske vist bruttovirkningen, men den finanspolitiske stramning, som modvirkede for de 20.000 jobs vedkommende, er der jo stadig væk, så det er også bruttovirkningen, vi vil få, hvis der er nogen som helst troværdighed i, at beskæftigelsesplan II gav 40.000 job. Og så sidder men her og venter på, at de bare forsvinder igen. Det må i hvert fald den socialdemokratiske gruppe og den socialdemokratiske del af regeringen sidde og vente på, for det er dem, der har påstået, at der var tale om 40.000 job i denne stærkt opreklamerede plan. Hvad agter man at gøre ved det?

En anden ting i forbindelse med beskæftigelsesudsigterne og lønudsigterne. Jeg vil da godt spørge finansministeren, hvorfor man aldrig vil svare på spørgsmål om, hvilken virkning lønpolitikken faktisk har på beskæftigelsen. Der ligger nu på 9. uge, er det vist, det er i hvert fald slutningen af 8. uge, et spørgsmål i politisk-økonomisk udvalg, som er meget relevant. Jeg ved ikke engang, hvem der har stillet det, men det er også ligegyld-